

№ 5

ЗОРНИЦА.

ЕВАНГЕЛСКО
ПЕРИОДИЧЕСКО
СПИСАНИЕ.

ГОД. 5.

ЦАРИГРАДЪ, ДЕКЕМВРИЙ 1869.

БРОЙ 12.

Нѣщо за сънища-та.

Человѣческы-тѣ чувствованія никога не прѣставатъ. Тѣ дѣйствуватъ дени, а даже и пощи когато человѣкъ си лѣгнува за отпочиваніе. Тѣ нѣкога дѣйствува въ най дѣятеленъ начинъ у спаніето, и до толкова, щото человѣкъ става по уморенъ въ сънъ-тѣ отъ колкото въ дневни-тѣ трудове. Оти тъи непрѣстанни чувствованія сѫ разны-тѣ чудноваты и странни сънища въ спаніе-то. Сънища-та, като една важна частъ отъ животъ-тѣ на всички человѣкъ, а и като нѣща не малко любопытни, привличали сѫ вниманіе-то на человѣцъ-тѣ още отъ дрѣвностъ-тѣ. Мнозина сѫ искали да кажатъ, мнозина и днесъ казватъ, че сънища-та сѫ прѣдѣщанія на нѣкое вадущи събитія. Отъ това сѫ и прѣтензійтѣ на нѣкое че могатъ да тълкуватъ сънища-та, и сѫ издали и съмѣнилъ-тѣ книга "Сънотълкувателъ." Казва ся че Богъ явилъ нѣкое отъ вадущи-тѣ събитія на пророци-тѣ чрезъ сънища. Отъ туха зимата начало-то си и сънотълкуватели-тѣ. Но трѣбва да забѣлѣжимъ че оия сънища бѣхъ съвсѣмъ отлични отъ общы-тѣ. А днесъ, като наука-та приспособява человѣка, да издири истини-тѣ причини на всичко нѣщо, намира ся че сънища-та не сѫ прѣдѣщанія на вадущи събитія, но сѫ вѣобще слѣдствія отъ вечерине-то и отъ тѣлесно-то положеніе въ спаваніе-то на съновающій-тѣ.

Като съмъ увѣренъ че шай първи-тѣ утѣшни разговори на много домове изъ Бѣлгаріѣ сѫ, за кой какво е сънувалъ прѣзъ нощъ-тѣ; и като ся надѣвамъ че ще ся ползвуватъ оия че часто стра-

датъ отъ лоши сънища, привожданъ слѣдующо-то мѣніе на единъ "Журналъ архъ здравіе-то," издаванъ въ единъ отъ най просвѣщенни-тѣ народы.

Ето що казва той:

"Когато человѣкъ си лѣгнува да спи по добре е да лѣгнува на дѣсни-тѣ си странж, защото тогава положеніе-то на стомахъ-тѣ прилича на положеніе то на едно шипче наведено съ устіе-то на долу. Така чрезъ силенъ-тѣ на тежинъ-тѣ стомахъ-тѣ по лѣсно ся испразнува отъ веществво-то що е въ него. Ако ли той лѣгнува на лѣвъ-тѣ си странж, тогава испразнуваніе-то на веществво-то въ стомахъ-тѣ прилича на изважданіе-то вода отъ гърьзъ (буваръ). Слѣдъ като си лѣгне человѣкъ, нека земе тѣло-то му желаемо-то си положеніе. Ако той заспи на гръбъ-тѣ си (възникъ); а особено слѣдъ много яденіе, тогава тежина-та на синателни-тѣ орждія и на листе-то като нальгие голѣмъ-тѣ венъ (кръвопасъжилъ) на тѣло-то близу при грѣбникъ-тѣ, натиска іхъ, и много или малко въспира теченіе-то на кръвъ-тѣ. Ако това натисканіе е само малко спаніе-то става беспокойно, и ся произвождатъ непрѣятни сънища. Ако ли листе-то е скорашно и много, това натисканіе става по съдно. И тогава ужасни-тѣ чувствуванія въ сънъ-тѣ; като че пада въ пѣкоіѣ страшна пропасть, че го гори нѣкой дровъ звѣръ или че ся намира въ други нѣкоки страшни опасности, и мащи-тѣ и трудове за да ся освободи отъ тѣхъ събуджатъ го и пропущатъ запрѣжъ-тѣ кръвъ. Така человѣкъ ся събужда въ голѣ страхъ и трепераніе, едвамъ възмѣ

да поеме дыхаше-то си и крайно омало-
мощенъ, споредъ стъбенъ-тъ из стира-
ніе-то на кръвъ-тъ, и споредъ силъ-тъ
на трудове-тъ, които е положилъ за да
се освободи отъ страшни-тъ тъа опас-
ности. Но когато свящій не може да си
освободи отъ опасностъ-тъ, когато той
падне у пропасть-тъ и тъло-то му са
разруши, тогава що съѣда? Тогава съѣда
смърть! Така умирать мнозина, за
които, като ги напиратъ на суприи-тъ
мърти на лѣгла-та имъ казватъ, че "тъ
снощи бѣхъ съвеѣмъ здрави, както и
прѣзъ други-тъ дни" и още, често са
прибавя че "само идохъ повече отъ во-
трѣбно-то." Нашето мнѣніе е че много
то яденіе е причина за смърть-тъ на по-
пече-то отъ опия които си лѣгнуватъ
вечеръ здрави, безъ да си събудятъ ни-
кога.

Възможность-та обаче на тай-тъ скър-
бна истина е доволна причина да си задър-
жа всакой уменъ человѣкъ оиъ много я-
деніе, а особено вечеръ. А това е ясно
познато, че причината отъ който спа-
щій ся събужда съ болѣзни-холеръ,
или съ други болести, които много скро-
ро докарватъ смърть, въроатно трѣба да
се гледа въ късно-то и много-то яденіе
отъ вечеръ-тъ. Истинно-уинниятъ человѣкъ
избира безопаснѣ-тъ страна. Защото о-
нія человѣци които ядатъ три пъти на
день съвеѣмъ си задоволяватъ вечеръ-тъ
съ малко студенъ хлѣбъ и масло, и единъ
чашъ иѣкое топло птие. При таквъмъ
вечеръ, нѣма страхъ за умираніе отъ
гладъ. И онзи който така вечеръ, скоро
дебива добрѣ охота за подхапка, която
обѣщава человѣку благопріятенъ денъ."

Указавъ всички-тъ читатели, които
често съ изложени на страшни сънища
и са сиущеватъ за прѣдѣлица-та имъ,
да опитатъ горио-то мнѣніе, и ся на-
дѣвамъ, че ще избѣгнатъ много отъ по-
щни-тъ опасности. Ив. А. Т.

АЛЛАСТРЕНЬ-ТЪ СДЪ.

Когато любезна-та Марія пристигнала
съ алластренъ-тъ си сдѣлъ при Іисуса,
когато сѣдѣлъ Той въ къщѣ-тъ Симо-
новъ, и възложи склонцѣни-то пардо-
ниро на главъ-тъ Му, нѣкой си по-
шли и казали: аицо тая пагуба? по-
тель-тъ видѣлъ въ това дѣло, из-
то на пейнѣ-тъ привърженно-

стъ къмъ Него и изрекъ тѣзи думы:
"Истинъ ви казувамъ, дѣто и да си
проповѣда това Евангеліе по всички-
тъ свѣты, ще си казува за неинъ спо-
менъ и това което ти стори."

Колко малко е мыслила ти за славъ-
тъ която имаше да си отдава ней въ
подирни-тъ вѣкове! Колко много чело-
вѣци има на свѣта които сѫ си трудили
и ся стараали съ надежда да придоби-
ятъ едно безсмъртие име. Какви голѣ-
мы здания сѫ били създадани за да опаз-
ватъ имена-та на зидатели-тъ, но напра-
зно; даже имена-та на онѣзи мажкіе ко-
ито сѫ градили славни-тъ пирамиды въ
Египетъ сѫ ся загубили отъ свѣта, а
попъствованіе-то за любовь-тъ на тѣзи
женѣ и за пейнѣ-тъ самоотвръженостъ
и нейно-то смиреномудріе прѣдало ся е
намъ отъ вѣкове-тъ на древностъ-тъ и
днесъ е прѣено и наследително за всич-
ки които любятъ Евангеліе-то, колкото
бѣше въ онова време когато е станжало
въ къщѣ-тъ на Симона.

Не сѫ голѣмы-тъ ни дѣла които най
много угождаватъ на Господа; отъ лю-
бовь-тъ ни що происходитъ дѣла-та;
голѣмы ли сѫ, малки ли сѫ, тѣзи сѫ ко-
ито сѫ угодни Нему. Една чаша водъ
дадена въ Негово-то име нѣма да загу-
би заплатъ-тъ си.

Тѣзи малки нѣща показватъ любовь-
тъ ни къмъ Іисуса по иено и по съвър-
шенство отъ голѣмы-тъ и славни-тъ ни
дѣла.

Человѣкъ и да е непознатъ намъ ще
вѣле въ единъ запаленъ къщѣ за да пы-
отърве отъ огнь-тъ, по онзи които ще
търси нашъ-тъ угодностъ въ малки нѣ-
ща и който гледа да опазва частни-тъ
наши интереси, той трѣба да пы люби;
тѣзи малки дѣла само отъ любовь про-
исхождатъ.

Като е тѣй, трѣба ли нѣкой да каже,
"азъ какво можъ да стори за Господа?"
Нѣмамъ нѣкое высоко ученіе, нито дар-
бъ на говореніе, щото да пиша книги,
или съ красорѣчъ изъкъ да благовѣ-
стувамъ Негово-то име. Сиромахъ съмъ,
простъ съмъ, какво можъ да стори? Та-
квъзъ окаюванія нѣматъ си място, за-
щото вратата отворены има въредъ около
насъ чрѣзъ дѣто да вѣземъ и да рабо-
тимъ за Оногова когото любимъ защото
Той пай напрѣдъ възлюби наасъ.

голъмо следствие отъ малъкъ принцъ.

Единъ единороденъ сынъ на единъ вдовицъ зель еднажъ скрышомъ отъ единого съсѣда едно яйце, което отнесъ на майка си: ти го зѣла съ извиненіе че за толкозъ иѣщо не ся прѣстъпва заповѣдта Божия.

Но това мѣйчино му хладнокрѣвие стапало слѣдъ малко време съвръшенно съсыпаніе на млады-тъ; защото той начињъ полека лекъ да краде овоція и кокосики; а пакъ сетиѣ начињъ да обира кашци и продавщици (дукини).

По това негово знаніе и художество не было полезно нему за дѣлъ време, защото хванатъ быль отъ правительство то и осуденъ въ тѣници и жељза дѣлъ е живъ. Често говорилъ въ затворъ-тъ съ искрено покаяніе. Напстина грѣшилъ и азъ, по пакъ много майка ми, като, ако ми бѣше наказала добрѣ, когато откраднѣхъ яйце-то, не щѣхъ другиѣ пакъ нито помисли да сторѣжъ такова иѣдо, и затуй да лежѣ въ тѣзи страшни тѣници.

Колко майки ставатъ причина на съсыпаніе-то на чади-тъ си, като имъ прощають грѣшици, съ извиненіе че съ майки и никакви грѣшици-тъ имъ. Не е ли много по добрѣ таквозъ момче да живѣе сиромашки и честно, а не изобилно и съ име на крадецъ, злодѣецъ и бесчестенъ человѣкъ? Праздны-тъ и лѣни-вый-тъ и непрѣмѣнно пада въ сиромашій, и тогазъ е понужденъ, ще не ще, да краде да ся храни. За това сте дѣлъни, майки читатели да работите за да придобывате нуждни-тъ за живѣніе съ работѣ и трудолюбие: "Който е краѧ да не краде вече, но нека ся труди да работи съ раги-тъ си, за да има да дава на оногозъ ѹо има нужда." Еф. 4; 28.

Списателъ-тъ на това повѣствование прѣскочилъ пакъ главни-тъ членъ: сир., че кражба-та испажда человѣка пакъ не бѣ-то и приготвя душа-тъ за вѣчна майка.

БѢДИ ПІИМАТЕЛЕНЬ.

Единъ старецъ приказвалъ че, кога быль момче, отивалъ въ училище-то на единъ учителъ, когато быль много искусень да открива небрежлизъ-тъ ученици. Единъ денъ, понеже станови голъмъ гълъчъ въ училище-то, рекъ на ученици-тъ си. Аѣца, гледай че единъ съ небрѣжливи и невнимателни, молиѣ вы, да

внимасте въ книги-тъ си, и който отъ въсъ види ближній-тъ си че е небрежливъ да го покаже менѣ.

Добрѣ, сега да видишъ, рекохъ азъ въ себе си, тука е онзи Георгий, на когото желаѣ да си отвѣришъ! Ще го пази, и като го видишъ че е небрежливъ ще го обадишъ на учитель-тъ за да го накаже.

Вардихъ прочее, и тутакси като го видѣхъ че гледа насамъ пакъ, обѣдихъ го на учителя.

А отъ дѣ знаешъ че той е невнимателъ? попыталъ учитель-тъ.

Видѣхъ го, отговорихъ азъ.

А какъ можеше да го видишъ, ако пакъ майши ты очи-тъ си прѣїчены, както требва, въ книж-тъ си? И тука са открыхъ че озъ бѣхъ невнимателъ, а не Георгий. Отъ тогазъ ся зарѣкохъ вместо да губиѣ време-то си за да откришъ грѣшици-тъ па другиѣ-тъ и да ги укориѣ, да ся стараѣ и да радиѣ да съмъ внимателъ и приложенъ.

БЛАГОВОИНЫ ОВОЦІЯ.

Въ острови-тъ на Малукѣ близу при Іавѣ, подъ равноденственій-тъ крѣгъ, произвожда ся изобилии аромати, каремфиль, канелла (дарчинъ), мериниши орехи, зипажицверъ, черть пиперъ, кафе, захарска трѣсть, а още оризъ, овоція и други иѣща. Тѣзи острови открыти были на 1511 годинѣ отъ Портогалли-тъ; а днесъ принадлежатъ единъ на Оманадій, а други на независимъ султани. Но Портогалли-тъ имать още тамъ нѣколко притежаній.

Дрѣве-то на каремфиль-тъ е доста голъмо и вышагы зелено, изъ което трупъ-тъ ся простира до чреца-та на человѣка; вѣты-тъ иу земята тогазъ пирамидно начертаніе, и август-то му приличатъ на дафинови; цвѣтъ-тъ му е като трендафиль-тъ, а кора-та иу маслиновидна. Любопытно е че това дърво дава повече плодъ отъ един-тъ странѣ нежели отъ другъ-тъ споредъ времена-та: и въ начало-то излѣдъ-тъ му е бѣлъ, но колкото усрѣда почревенѣва, и като изсѣхне става червиковъ. Дважды въ годинѣ-тъ става плодобирѣ-то му, първото по Рождество Христово, а второ-то по Іулия, или около дѣвъ-тъ съѧцестоянія, когато въ онѣзи страхи е въздухъ-тъ повече размъсечъ; по въ зимно-го

сънцестояние, каремфиль-тъ е по топълъ, понеже тогазъ сънце-то ся намѣрва тамъ направо отъ горѣ или на зенитъ-тъ. Когато е година-та топла и безводна, въ всякой отъ островы-тъ набиратъ 300 или 400 пахара (мѣра на онѣзи мѣста); а плодоберіе-то на всички-тъ Молуки става 400,000 литри каремфилъ.

Дръво-то на каремфиль-тъ обыкновено расте отъ само себе си въ горски-тъ страни, и до нѣкога ся знаели че прѣсадено по полета-та изсъхнувало, но Оландци-тъ опитали и видѣли че ся прѣсаджа и успѣва по добрѣ въ полески-тъ мѣста. Струвало имъ ся още че само въ петь-тъ острова, които ся выкатъ особно Молуки, растѣло било дръво-то на каремфиль-тъ, но послѣ ся намѣрило и въ много други отъ околни-тъ, въ които ся распространило име-то на Молуки-тъ. Днесъ ся выкатъ така и онѣзи между Филипиновы-тъ и Іава. Нѣкое време Оландци-тъ искали да ся ползватъ само тѣ отъ търговий-тъ на това произведениe, за туй ся мѫчили да искоренятъ съ насилиство или лукавство всички-тъ дръвя на каремфиль-тъ които ся намѣрвали вънъ отъ владѣнія-та имъ, но не могли да завършатъ това нѣщо. Тѣ прѣсадили още тѣзи дръвя и въ индійски-тъ си прѣселеніe; но казватъ че плодъ-тъ на прѣмѣстнен-тъ дръвета е по долешъ.

Листи-тъ, кора-та и саны-тъ дръва на това дръво иматъ и тѣ силни миризимъ както и падъ-тъ. Ако бы да си не обере плодъ-тъ добрѣ на време-то си, надебелява и става толкозъ твърдъ, щото само кора-та му остава за потрѣбъ.

Всякой отъ жители-тъ има по нѣколко каремфилни дръста, които варди спѣти, и обира плодъ-тъ бѣль да обработва никакъ дръвя-та. Въ всякой островъ дръво-то на каремфиль-тъ има друго име. Въ Годорѣ ся выка домодъ, въ Сарангандъ понгаль-ванъ, а другадѣ хізихе и проч.

НЕ СТИГА ТОВА.

Малкиятъ Коста играялъ единъ денъ въ градинкѣ-тѣ и ръялъ земіж-тѣ съ прашникѣ-тѣ, като сѣдѣла майка му на балко-нѣ-тъ (кюшкѣ-гъ).

По тутаки като ся обѣрила видѣла че Коста-то нѣща, а прашниката му била хвърлена при едно дръво.

Коста, Коста, выкидала майка му; по

никакъвъ отвѣтъ. Коста, выкидала пакъ съ нетърпѣніе. Заповѣдай, мамо, тукъ съмъ, отговорило дѣте-то. А дѣ си, попытала майка му. Ето тукъ съмъ задъ вратата-та на салѣх-тѣ.

Майка му ся управила къмъ онѣзъ страна и като го намѣрила попытала го пакъ, а що чинишъ тукъ, чадо, чо значи това? Но Коста остана като нѣмъ.

Иди си поиграй и не сѣди тукъ, рекла майка му. Ще идѣ, но не сѣдѣ тукъ отъ много време, отговорилъ Коста малко тежко.

Кажи ми, чадо, защо си дошелъ тукъ? чо правишъ? попытала майка му съ почудваніе.

За да ся накажа, защото откъснѣхъ цвѣтъ-тъ за който ни заръча ты да не ся допремъ до него.

Сториъ си голѣмо зло дѣло не си уварилъ заповѣди-тѣ на майка си, рекла майка му насъкърбена.

Но сега, мамо, молѣти ся да не ми накажишъ, защото както видишъ, самъ си ся наказваамъ.

Костова майка имали обычай да го турѣ задъ вратата-та когато струвалъ бесчиние, за туй и той понеже искала да накаже самъ себе си, употребилъ истыйтъ начинъ.

Тѣбѣза да скърбишъ, защото не си послушалъ заръчванія-та на майка си, рекла ти.

Накистинъ, мамо, скърбенъ съмъ, по това не стига: трѣбва да ся накажа още и да сѣдѣ тукъ доволно време за да размышлявамъ и да ся каїмъ.

Его сѣдѣствія-та на добро-то въспитаніе, това малко дѣте разумѣвало нѣща, които мнозина и отъ саны-тѣ родители не разбираятъ.

Да скърби нѣкой за грѣшки-тѣ си не е доволно, трѣбва и да усѣти че е съгрѣшилъ и на Бога и на человѣка и да ся покае. Съ този начинъ ще може да ся съпротиви на искушение-то, когато го нападне на ново и поискана да го завлѣче въ грѣхъ.

Родители-тѣ ако обычайтъ челядь-тѣ си трѣбва да ги съвѣтватъ и рѣководатъ тѣй щото да могатъ да различаватъ лошо-то и неправедно-то на всяка грѣшка и тогазъ да ся каїтъ и да искатъ прощеніе отъ родители-тѣ си.

АЛПИЙСКО-ТО ИЛИ СВ. БЕРНАРДСКО-ТО КУЧЕ.

Единъ отъ по знаменаты тѣ проходы прѣзъ Алпійсъ-тѣ горы ся назва проходъ-тѣ на Св. Бернардъ. Войска-та на Римлянъ-тѣ прѣзъ тамъ минѣ; така и Щарлемань и Барбаросса; а послѣ въ Маіи 1800 Великій Наполеонъ прѣминулъ тамъ съ 30,000 войска, топове, конвици и пр. Сегашно-то му иие ся дава отъ Монастырь-тѣ на Св. Бернарда, едно голѣмо каменно зданіе съграждено на върхъ-тѣ на той и приходъ 8,150 нозъ надъ морскж-тѣ равнинж.

Тойзи монастырь казвать да е бывъ основанъ въ дѣю 862 отъ Бернардъ де Ментонъ. Най высоко-то място е на всички-тѣ Албы дѣто живѣять хора. Студъ-тѣ става тамъ толкозъ тежъкъ щото едно малко езеро което е близу при монастыря замръзнуло е деветъ месяцъ всяка година.

Главна-та цѣль защо ся е турилъ въ това място монастырь била за спомаганіе-то ва пѣтицы-тѣ, които уловени въ онѣзи сиѣжни бури които тамъ често ставатъ бы загина-

ли безъ прибѣжище и помощници. Благодѣтели-тѣ кауфери отъ монастыра съ давали всичко-то си врѣме на тѣзи человѣколюбиви работи. Иматъ за помощници въ това дѣю нѣколко хубави еди кучета, отъ единъ изреденъ родъ, които излѣзватъ и търсятъ пѣтицы-тѣ които сѫ падиали въ сиѣгъ-тѣ.

Тѣзи благородни и вѣрни животни во-

димы отъ инстинктъ-тѣ си сами излѣзватъ, та ся расхождатъ горѣ и долу около пади-къ-тѣ, и като намѣрѣтъ нѣкого падиали въ падъ-тѣ идатъ му на помощь, и ако подушатъ че има нѣкой заровенъ подъ сиѣгъ-тѣ, ляятъ съ сиѣнъ гласъ за да известятъ на господари-тѣ си, и захващатъ да роятъ съ крака-та си. Като намѣрѣтъ заровеный-тѣ мячать ся

съ близаніе-то на лице-то съ топлы-ть си изыкъ да го събудяте и съживяте. Носять вѣрзани па шіж-тѣ единъ бѣлкинъ съ ромъ или конякъ, малко хлѣбъ и единъ топлы завивка за несчастны-ть пактникъ, и ако той не може да ходи чито може куче-то да го истегли изъ ровъ-ть, то куче-то го остави и скоро ся затичва на мънастырь-ть и съ устата ся дѣрпа звѣнеца за господари-ть да дойдатъ, и гы завѣжда при полуумъртвый-ть или мъртвый-ть человѣкъ. Много человѣцы сѧ ся избавили отъ смирѣнія чрѣзъ похвалы-ть старовія на тѣзи человѣко-любиви калугери и добры-ть имъ помощници. Въ монастырь-ть держать кожжть на едно старо куче (напѣшилъ съ сламъ и исправенія за да стой като живо) което посило бѣлѣгъ (нішанъ) за хваляхъ, защото бѣ избавило повече отъ четыридесетъ человѣцы.

Вы, дѣца, които четете това, ако ся случи да пѣтувате нѣкога въ онѣзи мѣста, да не забравите да ся отбите отъ пѣтъ-ть за да видите онѣзи добры кучета. Още и да ви бѫде на умъ-ть че ако тѣзи безсловесны животны показзватъ толкозъ усердіе да правятъ добро къмъ человѣцы-ть, колко повече трѣбаше ви да ся стараете да помагате на бѣдны-ть и несчастны-ть, и да не чакате да дойдатъ таквъзъ и да просятъ по да изѣзвате и да тѣрсите кому да помагате.

ВАСИЛІСКЪ-ТЬ.

Въ старинѣ, когато естественна-та исторія е бѣла още въ пелены-ть си, когато окружавади толко вѣтъредни повѣствованія, смишени съ иного приказки про ратници, писаре, пушкарди самъ, и обира плодъ-ть бѣль да обработва никакъ дѣрви-та. Въ всякой островъ мърво-то на карамфиль-ть идр., а живоно не въ Годоре, произвождало толкозъ срахъ колкото ужасный-ть Василіскъ, този царь на вѣкоходы-ть.

Име-то Василіскъ е дадено на това животно отъ хохоль-ть който ся вѣзвашава на заднѣ-та странѣ на главъ-ть му, и който ирилича по иѣщо на гѣжвѣ. Древни-ть изобразявали Василіскъ-ть че носи съвѣршиенія гѣжвѣ на главѣ-ть си.

Прѣчудна още е бѣла и приказка-та за происхожденіе-то му, защото нѣкоги вѣрвали че ся бѣль изчупилъ отъ едно яйце, което снесъ единъ пѣтъ и го измѣтила ехъдна или жаба; а други другоначе.

Вѣрвали че е толкозъ ядовитъ, щото и самото му дышаніе отравяло вѣздухъ-ть и причинавало смирѣніе на всяко животно и на всяко саденіе което бы ся допрѣло до него. Нписано е въ исторії-ть че, единъ всадникъ (коноѣзецъ) като убилъ единъ василіскъ съсъ сулицжть си, ядъ-ть слѣзъ по дѣрво-то и убилъ не само человѣкъ-ть но и конь-ть на когого сѣдѣлъ. Още и самий-ть прости погледъ на василіскъ-ть припознаванъ былъ за смироносенъ върхъ всичко дѣло хърчицъ очи. Само-то животно което могло да сѣрии приближаваніе-то му, былъ единъ великолгасепъ пѣтъ, отъ когото толкозъ ся боялъ василіскъ-ть, щото понуждаванъ былъ да бѣга отъ гласъ-ть му.

Таквъзъ сѧ бѣли басни-ть на древни-ть за василіска; но по нова-та естественна исторія показа че иенправедно е треперадъ сѣтъ-ть отъ бѣдны-ть василіскъ; понеже вмѣсто ядовитъ той е съвѣтъ незлобивъ и неврѣдителенъ, и живѣ въ горѣшнѣй-ть поясъ на Южнѣ Америкѣ и ся храни само отъ пасъкомъ. Катери ся лесно и искусно на дѣрви-та и може да плува добре. Величината му или дѣлжина-та му е май равна съ единъ лакетъ и единъ третинъ отъ лакетъ-ть отъ музунж-та му до край-ть на опашкѣ-та му.

КАКЪВЪ ВОЖДЪ Е ХРИСТОСЪ.

Читатели-ть, а най вече малки-ть не трѣба да мыслять, че думатъ ся тукъ за пѣтеводителъ, който ще гы изводи тукъ изъ нѣкоги дѣбравъ, ако ся случи да ся заскучи, това малко дѣле разумъ.

които мнозина нѣкоги въ пелены-ть не свали отъ стрѣлъ скала, на којкото е вѣзможно да ся заскачатъ, нито ще гы заведе пѣкъ въ голѣмѣй-ть пѣтъ, ако ся случи нѣкоги да кръшикатъ отъ него. Иисусъ Христосъ, този лобръ и сигуренъ вождъ на малки-ть дѣца не обѣщава та-кова иѣщо; жакаръ че и туй може да земе дѣца-та подъ промышленіе-то си и да гы направи да го слѣдятъ, защото падатъ въ бѣда да съгрѣшаватъ всякой день и дѣствително отъ иного малъ врѣсть захващатъ да съгрѣшаватъ.

Грѣхъ-ть е толкозъ иошо иѣщо прѣль очи-тѣ Божи, щото неможе да тѣрии като гы гледа въ таквъзъ бѣда, да не ииъ

ладе ръкъ за помощь да ги избави отъ неѣ, и да ги води за ръкъ къмъ небето. Тойзи е пътъ-тъ и такъвъ вождъ-тъ, за кого говоримъ, вождъ, който има много добродѣтели и дѣца като на спасители, които отиваатъ съ него въ жилищата му на небе-то. Дано го прѣмете всички за пътеводител, за да възведе Той въ вѣчно-то блаженство!

КОЛИЧЕСТВО ОТЪ ПАРЫ-ТЪ ПО СВѢТЬ-ТЪ.

Смѣта ся че пары-тъ по всички-тъ свѣть вълизатъ до 600 милиона таллера, отъ които 400 сѫ въ обращение и 200 въ разны баници (сарафанди).

— Градъ Бостонъ въ Америка, който обния около 500 хиляди жители, има около 200 училища отъ разни класове, въ които ся учатъ повече отъ 20 хиляди дѣца. За заплатъ на учителите ся издававатъ повече отъ 40 хиляди таллера. Право наричатъ Бостонъ Новъ Аѳини.

СТИХОТВОРЕНІЕ.

ПОМЪЩТЕ СМЪРТНИЙ ЧАСЪ.

1 О, какъ съмъ чудно промѣнѣнъ!
Бездушенъ блѣденъ и студенъ;
Прѣдъ васъ, любезни, азъ лѣжъ:
За жалби-тъ ви не брежа.

2 До вчера бѣхъ съ васъ заедно
И веселихъ ся суетно
А днесъ си вращамъ у прѣстъ-тѣ
Поразенъ грозно отъ смѣрть-тѣ.

3 Животъ, имотъ и веселобъ,
Съмъ съмъ и съмъ;

жасинъ-тѣ. Василіскъ, този царь на всѧко не
ходи-тѣ. Име-то Василіскъ е дадено на това
животъ отъ хохолъ-тѣ който ся вѣзви-
шава на задникъ-тѣ странъ на гѣръ-тѣ.
Древни-тѣ изобразявали Василіскъ-тѣ
че поси съвѣршили гѣръ на главъ-
тѣ си. Прѣчула още събила и прикаска-тѣ за
происхожденіе-то му, защото иѣкои вѣр-
ватъ че са бѣль изучили съмъ и то го измѣ-
нило сиесъ съмъ пътъ и други другояче.

ИЗВѢСТИЕ.

Почтени-тѣ ни Настоятели ся умоляватъ колко по скъро възможно да ни извѣстятъ кой колко екземпляри да му прашемъ, и отъзи които за тѣзъ години още не сѫ платили спомоществованія-та си упоминаватъ ся да внескатъ незабавно пары-тѣ до редактора, Г-на А. Л. Лонга, въ Джакъ-ханъ въ Цариградъ.

СЪДЪРЖАНІЕ.

	Страница.
Алавастренъ-тѣ сѫдъ	90
Азиатско-то куче	93
Американски-тѣ Индіанци	84
Безумицъ-та книга	49
Безумицъ-то безуміе-то си :	83
Благородиеніе-то напоминуваніе	10
Благодѣтельность	6
Благодѣтелство	43
Благочестни слуги и злодѣецъ	58
Важни напоминуванія	16
Взлично вліяніе	58
Видѣлото на сълънце-то	23
Воль-тѣ институтъ	79
Вѣщи-тѣ	52
Вѣскресеніе-то	42
Высокомѣріе	87
Гиу или Бивологлавъ конъ	79
Да живѣте за други	30
Да не свидѣтелствувашъ на лѣжъ	81
Даръ-тѣ на Святаго Духа	82
Дѣвъ-тѣ деви	72
Добра сподружка	37
Добри правила	87
Добро за зло	38
Добѣръ отговоръ	20
Добѣръ съвѣтъ	64
Добѣръ синъ	53
Добрый-тѣ пътеводителъ	86
Доягашни рецепти	71
Дѣска-та болѣза	21
Едно задаче за математици	32
Естественій мостъ	25
За извѣскиваніе-то	54
Забѣдѣтелски прѣдопазванія	6
Загдухваніе-то	78
Загубена-та кесия	60-68
Заради око-то	44
Зашо пада яблъка?	28
Звѣзды-тѣ на изѣчнѣй-тѣ пътъ	4
Избавление отъ отравление-то	39
Индійка зайка	46
Индійче дѣле	51
Инстинктъ-тѣ у животинъ-тѣ	47
Испытъ на пушки-тѣ	11
Истинно богатство	23
Ихиевмонъ	45
Какъвъ вождъ съ Христосъ?	94

	Стран.		Стран.
Благовония овощи	91	Святость	65
Бъди внимательен	91	Священопроповѣдникъ и лѣкарь	86
Василіскъ-тъ	94	Серіозность	73
Гоѓмо слѣдствіе отъ малкъ причинъ	91	Сила-та и напѣреніе-то на Евангеліе	55
Какви дружина обычате?	9	Сила-та на майчина-тъ думы	30
Камилопардъ-тъ	36	Силенъ примѣръ отъ сребромобіе	66
Котопакъ	79	Скорость	23
Китайско искусство	35	Слово отъ малкый-тъ Петръ	83
Китайски игри	88	Слонови зѣби	87
Китайский-тъ языкъ	63	Слонъ-тъ	13
Лъжа-та остава	50	Слонъ обличава крадецъ	70
Любопытны нѣща	6; 12; 31; 52	Сѣпна кошицоплетица	6
Любопытны записаванія въ Индія	15	Сполука въ работъ-тъ	3
Майчно въспитаніе	40	Способность-та на человека	51
Малкый-тъ Григорчо и яблеж-тъ	22	Статистика	40. 87
Мадри изрѣченія	35	СТИХОТВОРЕНИЯ.	
Марзель-тъ	15	Възсаніе на душкъ-тъ,	56
Награда-та на честность-тъ	71	Милостъ-та Христова,	80
Най важный-тъ въпросъ	47	Молитва за дѣволѣство,	32
Най добро-то учение	67	Молитва Создателю	16
Народно просвѣщеніе	62	Помилте смиреній часъ,	95
Начинай день-тъ съ Бога	87	Призовали,	72
Небесны-тѣ врати	7	Славна-та земля,	48
Нелѣнивый-тъ Индіанецъ	74	Суета-та,	88
Немилосърдіе-то къмъ животны-тъ	32	Сълати-ти,	24
Непотрѣбенъ человека	27	Христіанска любовь,	8
Не стига това	92	Шурецъ-тъ и мразы-ти,	64
Новогодини размышленія	1	Съѣѣть за лѣца-та	15
Нрави и обычии между Абисинцы-тъ	67	Сиронасы-тѣ въ Лондонъ	5
Нѣщо за сънища-та	90	Сърдечна чистота	66
Нюфондлендско куче	61	Тѣло-то и дрѣхы-тъ	64
Обличаніе-то на Божій-тѣ споромаси	35	Удови смы единъ на други	66
Опытъ на любовь	22	Урокъ за прилѣжаніе-то	69
Острозрѣніе	72	Успѣхъ на Христіанство-то	41
Остроуміе-то на слонъ-тъ	37	Учителско-то званіе	59
Палкъ-тъ	22	Фредерика Великій	19
Плавни-та Еланъ	63	Франко-Американскій телеграфъ	5
Подза отъ художество	44	Христіанинъ-тъ	82
Послѣдувайте мене	57	Христіанска Храбрость	59
Похвала отъ человека	18	Христіански мѣрила	8
Празность	22	Църковна Исторія	26
Причестата маимуна	76	Цѣна-та на всѣхъ	23
обира плодъ		които мнози	
безъ да обработва ни-		тълько въ	
какъ дървя-та. Въ всякой островъ дър-		75	
во-то на каремфиль-тѣ	23		
Въ Годонъ-та	31	Черна-та Зий	8
Примѣръ это толта	31	Честность въ игри-тѣ	22
Примѣръ за майки-тѣ	77	Четири вида слушатели	77
Противъ молци-тѣ	42	Швецъ-тъ (шапъ-тѣ)	—
Прѣдуготовлѣніе за смиръ	44	КАРТИНКИ.	
Псеста	44	Алпійско-то куче	93
Ильнота-та Христова	34	Американски-тѣ Индіанци	84
Пътъ-тъ къмъ небе-то	2	Вълци-тѣ	52
Работа за Іисуса	78	Естественный мостъ	25
Работа-та на Христіанина	29	Индійка майка	46
Разговоръ-тъ при софраж-тѣ	71	Камилопардъ-тъ	36
Размышленіе		Немилосърдіе-то къмъ животны-тѣ	32
Разны съѣданіи 3; 23; 30; 32; 40; 45; 62;	63; 70; 88. 95;	Нюфондлендско куче	61
Райски птицы	12	Райски птицы	
Религія-та и търговія-та	33		12
Самодоволностъ	78		
Свободно въспитаніе	64		

Въ печ-тица-тѣ на А. Минасіана у Азаніх-чая